

midler til selvstændig Deltagelse i Navigeringen. Hvad forstaas herved? I saa Henseende fæster jeg Opmærksomheden ved den højtærede Ministers Udtalelser ved Lovforslagets Forelæggelse. Der siger Ministeren, idet han paapeger, at det er hændt et Par Gange, at Lægtere, der er blevet slæbte af Bugserbaade, har slaaet sig løs, at hvis der ikke er Ror og Sejl paa Lægterne, er de fuldstændig prisgivne Vejret, naar de driver i Søen. Ja, Kravet om, at der skal være et Ror paa søgaaende Lægtere, kan man vist hurtigt blive færdig med, thi man kan neppe tænke sig en Lægter gaa til Søs uden Ror. Men der er af den højtærede Minister rejst Krav om Sejl, hvad der synes mig at føre til alt for vidtgaaende Konsekvenser. Jeg mener at turde sige, at Ministeren ikke der har Sagkundskaben med sig, naar han nu kræver, at disse søgaaende Lægtere skal forsynes med Sejl, saa at de bliver i Stand til „selvstændig Deltagelse i Navigeringen“. Det forekommer mig, at den højtærede Minister derved sprænger Rammen for den Ordlyd, der her er givet for det, der tilsigtes. Thi hvad er Meningen? Meningen med disse Sejl maa jo være, at hvis et Fartøj, der bugseres, slaar sig løs, skal det ved Hjælp af Sejl kunne navigere selvstændigt. Men det bliver ikke „selvstændig Deltagelse i Navigeringen“, det bliver „selvstændig Navigation“, men det kan et saadant Fartøj slet ikke præstere. Den Sejlføring, der kan være Tale om, er et enkelt Hjælpesejl, som kan bidrage til, at Skibet hurtigt naar Landgrunden — der kan det vist tidsnok komme! En saadan Lægter er jo udstyret med Anker, med Baade, Redningsmidler o. s. v., og i Praksis vil man ikke kunne opnaa stort andet. Skulde man ved Sejlføring kunne opnaa, at en saadan Lægter kunde navigere, maatte der være Tale om en Skonnertrigning, men det vilde føre til alt for store Udgifter for Skibsfarten. I saa Henseende foreligger der jo ogsaa Udtalelser fra Sagkundskaben, fra Fællesrepræsentationen, som netop gaar ud paa, at man ikke ønsker en saadan Sejlføring; i hvert Fald er Anskuelserne meget stærkt delte netop paa dette Punkt. Jeg er derfor enig med det ærede 6te Medlem for 2den Kreds i Kravet om, at det maa præciseres i § 2, hvorvidt Ministeren kan gaa i Kravet om de nødvendige Hjælpemidler til selvstændig Deltagelse i Navigeringen. Maa jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at i Lovforslagets Motiver tales der slet ikke om, at

der skulde kunne stilles Krav om Sejlføring hos disse Lægtere, altsaa Krav om, at de skal være forsynede med Master og derved være i Stand til at føre Sejl. Der staar nemlig i Bemærkningerne til Lovforslagets § 2, at ved Skrivelse af 27. Oktober 1903 — altsaa ved en Skrivelse der er 9 Aar gammel — henleder Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart Indenrigsministeriets Opmærksomhed paa Nødvendigheden af, at der kræves visse nautiske Kvalifikationer hos Førerne af saadanne Fartøjer. Saa staar der endvidere, at den samme Tanke, altsaa Kravet om visse nautiske Kvalifikationer hos Førerne, atter er fremdraget, og saa har man fundet det rettest, at det samtidig bestemmes, at der ad administrativ Vej vil kunne udfærdiges Bestemmelser om større søgaaende Lægteres Forsyning med de nødvendigste nautiske Hjælpemidler. Men der staar virkelig ikke et Ord om, at man fra Fællesrepræsentationens Side har taget Sigte paa at rejse Krav om, at disse større Lægtere skulde forsynes med Sejl. Jeg synes, at det vilde være naturligt, om den Bestemmelse, der her bliver indført, kommer til at hvile paa Sagkundskabens Udtalelser, ikke af 1903, men af 1912. Jeg har nogen Grund til at antage, at Fællesrepræsentationen, for saa vidt den faar nogen Adgang til at udtale sig, vil tilkendegive, at der langt fra er Samstemning om at gennemføre et Krav om, at disse Lægtere skal føre Sejl. Jeg tror, at den almindelige Opfattelse gaar ud paa, at den Nytte, der vil kunne flyde af en saadan Bestemmelse, staar i afgjort Misforhold til den Udgift, den vil medføre. Jeg vil derfor foreslaa, at man giver den paagældende Paragraf den Affattelse, som Sagkundskaben er enig om, nemlig den, at saadanne søgaaende Fartøjer skal være forsynede med Kompas, et Besejlskort over de Farvande, der besejles, samt et Lod med Line og en Lineal, eller i hvert Fald, at den nu foreslaaede Bestemmelse ikke vedtages, medmindre Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart med behørig Vægt godkender denne. Jeg er nemlig ganske enig med det ærede 6te Medlem for 2den Kreds, naar han siger, at den Adgang, som Ministeren for Handel og Søfart har til at træffe Bestemmelse, der i enkelte Henseender indeholder videregaaende Krav end bestemt præciseret i Loven, maa benyttes efter Samraad med Sagkundskaben, med Fællesrepræsentationen, og jeg føjer til, at jeg ikke alene som det ærede Medlem vil have, at Sagkundskaben skal spørges, men jeg ønsker ogsaa, at den bli-